

Thời Gian Đem Gừng Nấu Thành Đường

Contents

Thời Gian Đem Gừng Nấu Thành Đường	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	3
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	7
9. Chương 9	8
10. Chương 10	8
11. Chương 11	9
12. Chương 12	11
13. Chương 13	13

Thời Gian Đem Gừng Nấu Thành Đường

Giới thiệu

Nói về một nữ sinh học tập mọi mặt đều rất xuất sắc nhưng trường lại bị xếp vào tổ chung với một n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thoi-gian-dem-gung-nau-thanh-duong>

1. Chương 1

Khi Đường Tiểu Viện thấy hai chữ Khương Dịch ở chỗ người phối hợp với mình trên danh sách “Nhất Bang Nhất”, lòng muốn chết cũng có rồi.

Nhưng chủ nhiệm lớp đã nói rồi, tổ hợp trong tất cả danh sách đều là lấy mạnh bù yếu, những người nổi

trội trong khoa Lý và Văn phải phối hợp với những người tạm được trong khoa Lý và Văn, mỗi một thành tích của người đều tốt, Khương Dịch lại không có thành tích đột xuất nào, trên lý thuyết, người không có cớ dùn dẩy chút nào.

Lúc trước Đường Tiểu Viện một lần vì chính mình không chếch khoa mà đắc chí, hôm nay về mặt đưa đám nhìn phiếu điểm, hồi hận đến nỗi ruột trong bụng cũng xanh lè rồi.

Thầy chủ nhiệm nói thêm một câu mà tình ý sâu xa, nếu không thì người giới thiệu một nhân tài đi?

Đường Tiểu Viện sững sốt hồi lâu, không dám lên tiếng, đây không phải là đem người đẩy vào trong hổ lửa sao đây sao?

Nàng từ trước đến nay luôn có lương tri yêu thanh niên tốt, nhưng tết Trung Thu nàng thế nào không nghĩ tới đi đưa cho chủ nhiệm lớp hai hộp bánh Trung Thu?

Khương Dịch người này ở Nhất Trung, có thể nói là đại danh鼎鼎, danh tiếng nhất thời vô lượng. Trừ hấn trang bị cả người nhân dân tệ, về tính cách thì Hắc Ám thuộc tính, khiến cho hấn trở thành thể lực ác nổi danh.

Cúp cua, trốn học là chuyện cơm bữa, đánh nhau gây sự cũng có thể gọi là thông thạo mọi thứ, cậy mạnh không nói đạo lý càng nghe nói là người độc đoán.

Tổng kết chỉ có từ: Hung hăng càn quấy thành thói quen.

Cho nên mặc dù hấn có diện mạo lãnh khốc đẹp trai, nhưng khi nhú mắt nâng mi lên thì khuôn mặt kia liền tỏa ra sát khí, hung dữ. Cuối cùng cũng làm cho Đường Tiểu Viện thúc đẩy ý định đem tấm hình của hấn dán tại cửa chính của khu quỳ và xông cổng.

Đáng tiếc là Đường Tiểu Viện không có can đảm.

Năm đó, Đường Tiểu Viện kỳ thực có một chút vô cùng tự hào, đó chính là 3 năm trường cấp 3 mặc dù không cẩn thận cùng vị Sát Thần này cùng lớp, nàng không tỏ ra cảm giác có tồn tại một chút xú nào.

Nhưng bây giờ.....

Đường Tiểu Viện nhìn danh sách thật sự buồn bã, tin đồn Khương Đại ưa thích đánh người, hơn nữa không đem người đánh tới thổ huyết chắc sẽ không ngừng tay, nhất là hấn không nghe lời nói của người khác.

2. Chương 2

Sau khi công bố danh sách, ba ngày bình yên đã trôi qua, Đường Tiểu Viện liền một mạch từ lo lắng đề phòng đến thư thả, hạnh phúc vô cùng thiếu chút nữa muốn hôn chân Thượng Đế. Không sai, loại thể lực này thường đứng trên đỉnh trời, chân đạp nợ Giang, cái tay có thể thu phục mãnh hổ Hàng Long, không cần bất luận kẻ nào trợ giúp. Ông đứng là nhân vật trong truyền thuyết.

- “Ai là Đường Tiểu Viện?”

- “Là tôi!” Đường Tiểu Viện quá nhanh, phản ứng này tràn đầy cảm giác áp bách, giọng nói trầm xuống..... Là thời điểm khi Khương Dịch nói ra, nàng chỉ cảm thấy toàn bộ thân kinh cũng đều thối rửa, rơi hết. toàn thân run rẩy, muốn rúc vào dưới đáy bàn, trốn cả đời không ra được.

Khương Dịch hiện giờ đứng ở bục giảng, ánh mắt tràn đầy áp lực, quan sát nàng một phen, cũng chậm chậm đến gần nàng, từ trong túi quần lấy ra tờ mười đồng nhân dân tệ nhiều nếp nhăn. về mặt không đổi, mở miệng: ” Một chai nước tăng lực”

“Cái gì?”

“Bây giờ.”

“Cái gì?”

Hắn không hề nói thêm, liếc mắt nhìn thần kinh chậm chạp, không nhảy bén của Đường Tiểu Viện, hắn nhíu mày nói: “Tính nhẫn nại của tôi không tốt lắm.” (Cũng tự biết đấy =]])

“... ..” Làm thế nào, làm thế nào đây?

Mắt thấy Khương Dịch bỗng nhiên lấy ra điện thoại di động, đảo cổ vài cái, toàn trường tĩnh lặng dưới tình huống này, mở ra máy tính giờ, nhẹ nhàng nhấn một cái, lại nói: “Thời gian bắt đầu.”

Đáng thương cho Đường Tiểu Viện chẳng biết gì, hoang mang lo sợ, đứng cứng ở tại chỗ, đã xảy ra chuyện gì?

“Cẩn tin, mau, cẩn tin!” Bạn học ở hai bên bắt đầu đóng góp ý kiến.

Phản ứng của Đồng Tiểu Viện và câu nói tính nhẫn nại không tốt dọa bạn học cũng hồi hộp, chạy nước rút một trăm mét xông ra đi vòng vèo, khi trở về, bên môi Khương Đại Thiếu luôn luôn lãnh khốc cứ nhiên có một nụ cười không thể xét, chậm rãi đem điện thoại trở về túi quần, nhẹ nhàng đầu hướng Đường Tiểu Viện nói một câu: “Biểu hiện tạm được, làm rất tốt.”

Những lời này tuyên cáo cuộc sống bi kịch của Đường Tiểu Viện bắt đầu

Mỉm cười vui sướng.

3. Chương 3

Ít nhất ở hai tháng trước, Đường Tiểu Viện cũng không biết chính mình có tiềm năng “chân chó”, đã trở thành một trong những thương hiệu vàng Kim Hoa bảo vật chân chó, hầu hạ Khương Đại Gia, đúng là không dám có nửa phần chậm trễ.

Người ta ăn chắc ” Nhất Bang Nhất” chứng nhận nhãn hiệu

Ngay cả bạn thân cũng im lặng khuyên nàng nhịn, tin đồn ai đó người ta biết trên đường, một ngón tay là có thể đè bẹp người rồi. Thôi đi, bây giờ không phải ai cũng có tư cách làm Sam Thái.

Quay đầu lại đã thấy Khương Đại Thiếu đem sách bài tập thật dày ném trên mặt bàn của nàng, ôm ngực hướng lưng lên ghế kê dựa, gọn gàng linh hoạt: “Trang năm mươi tám, đề thứ ba, giảng giải.”

Đường Tiểu Viện cam chịu số phận mà đem sách bài tập mở ra, một phút, hai phút, năm phút đồng hồ sau nàng lệ rơi đầy mặt.

Nàng không biết

Khương Đại thiếu lạnh lùng, giễu cợt: ” Trang 134, đề thứ 22, ý nghĩa”

Đường Tiểu Viện chỉ liếc một cái trực tiếp vứt bỏ.... Lật bàn! Chủ nhiệm lớp cô có thể đề cử 1 nhân tài hay không, lương tâm của cô không bao giờ cảm thấy, cô không bao giờ vẫn cứ thiên vị nữa.

Khương Dịch hắn bắt nạt người khác!

4. Chương 4

“Khương Đại Thiếu hôm nay có bỏ học không?” Đây là tiếng gào thét phát ra từ đáy lòng của Đường Tiểu Viện mỗi ngày.

Đại thiếu người cúp cua, trốn đi không phải là một cái tội, tội lớn hơn nữa cũng không bằng một mỗi ta chịu.

Đường Tiểu Viện cắn bút bi, lại một lần nữa nhìn ” Thi tốt nghiệp trung học, đếm ngược thời gian làm bài” thất thần, hận không thể liếc mắt một cái liền đem hết tất cả chữ số biết mất.

Thời điểm còn có 213 ngày, bữa ăn sáng nàng mua cho hần rau hẹ một cái bánh rán, nguyên rửa hần để cả ngày rồi thổi đi.

164 ngày còn dư lại đó, nàng xách theo túi của hần, phụng mệnh nhìn hần chơi bóng rổ, cầu nguyện hần có số điểm là 0.

82 ngày đếm ngược thời gian, hần nhất thời cao hứng thi đỗ nghe viết chính tả, phát âm chuẩn, thực sự tốt hơn so với dự kiến.

51 ngày, cảm lạnh, nàng bị bắt uống viên thuốc hần đi Giáo Y mang về thuốc cảm lạnh, nhưng ngẩng đầu lên, lại là một bộ mặt khó coi của hần, đáng vẻ hung thần ác sát, dọa trái tim nhỏ của nàng đến nỗi đập thành thịch.

30 ngày kể từ ngày thi đỗ Thiên Cao, hần đi và đứng bên cạnh nàng, xung quanh các bạn học tạo thành hình tròn các xa 3 thước

Thời điểm chỉ còn 3 ngày, Đường Tiểu Viện khẩn trương, buổi tối hưng phấn nên ngủ không yên.

Cuối cùng, Đường Tiểu Viện, muốn chạy đến bên cạnh, đem bọc giấy xé thành 2, nhìn lén Khương Dịch cười híp mắt, cười đến nửa vế mặt như kẻ giang, sau đó vào phòng thi với một cảm xúc mãnh liệt chưa từng có, tinh thần cao, đem tài nghệ phát huy đến cực độ

Ở chỗ nguyện vọng sau khi thi của Đường Tiểu Viện điền báo chí, sau khi tính toán thành tích, Đường Tiểu Viện cười trộm hai ngày, trở về trường nộp thời gian biểu, Khương Dịch xuất quỷ nhập thần mà xông ra, hơi nóng tỏa ra, đôi mắt từ trên cao nhìn xuống mà lạnh lùng liếc nhìn nàng hỏi một câu: “Báo thể nào?”

” A lớn”

Điền Tiểu Viện nhìn Khương Dịch trước mặt nàng điền thành A trên ô nguyện vọng, còn lại trống hết, nàng len lén giấu kỹ phiếu nguyện vọng trong tay, điều chỉnh nụ cười cứng ngắc, đem hết khả năng, mặt không đổi sắc, ở trong lòng tim không đập, nói thêm một câu:

” A lớn? Không thể nào?!”

Mỉm cười vui vẻ!

5. Chương 5

Đường Tiểu Viện nguyên bản học trong một trường điểm ngoài tỉnh, hy vọng có thể được thêm kiến thức, tránh cho trở thành một đóa hoa nhỏ trong nhà kính.

Cũng đã trải qua quá trình tuyển chọn lo lắng không yên, ngày công bố bảng vinh danh người trúng tuyển, nàng sáng sớm đã chạy tới trường, không hiểu tại sao lại có cảm giác chột dạ, nhắm vào tường mà chen vào, danh sách trúng tuyển thật dài, Đường Tiểu Viện nhìn bảng vàng trúng tuyển thật dài từ trên xuống dưới, càng xem càng hụt hơi, cho đến khi hai chữ “Khương Dịch” và ” A Đại” bỗng nhiên cùng nhau tán dóc trên bảng, cô đã thở hổn hển.

Nàng biết! Tên khốn Khương Dịch kia nhất định là giả heo ăn cỏ, nếu không mỗi lần viết đề mục sẽ không truy xét từng chỗ như thế.

Thảo nào nàng luôn có cảm giác bị người khác đùa giỡn.

” A đại, sao?”

Một tiếng động quen thuộc, không thể nào quen thuộc hơn nữa làm cho Đường Tiểu Viện đột nhiên nổi da gà, cái cổ cứng ngắc quay sang, phát hiện Khương Đại thiếu nhưng thần không biết quỷ không hay mà đứng lại bên cạnh nàng,, không biết đứng bao lâu, cũng không biết nhìn chăm chăm hành lang công bố bao lâu, hàm dưới tính luôn khóe miệng hẳn lúc này đang căng cứng thành một độ cong phi thường không vui, tin thần Đường Tiểu Viện có chút không tập trung vì bị lực sát thường tràn ngập kia làm cho sợ hãi.

“Có người muốn gặp chuyện xui.”Trong đầu nàng không ngừng hình thành cái ý niệm này

” Ta không ngờ vẫn có thể tin tưởng và giao nhiệm vụ cho người.” Khương Dịch hung ác một mỗi chữ mà lạnh lùng nhấn mạnh, cường điệu.

Không cần hoài nghi, Đường Tiểu Viện ngày đó tuyệt đối vượt xa hơn người thường, phát huy hết tốc độ cực hạn có thể, nàng không chần chờ mà chạy như bay, cách ly. May mắn là ở trường, nhân viên, học sinh đông đảo, may mắn mà chạy,

Khương Dịch, đời này, nàng khẩn cầu ông trời không nên để cho nàng đụng phải hắn.

Hoặc là một khác kia, ông trời cũng không bị ù tai, Đường Tiểu Viện bình yên đi lên đại học, lại bình yên bước chân vào mùa hè thứ hai của sinh viên.

Đường Tiểu Viện thăng cấp làm sư tỷ năm thứ hai đại học, tự nhiên cũng phải gánh vác trách nhiệm tiếp đãi học sinh mới, chỉ tiếc, sau đó nàng phải khổ sở tạm biệt bạn bè, sự muội, có người vỗ bả vai của nàng.....

Nghe nói, lời nói ban đầu là đúng: ”có một sự đệ tìm Đường Tiểu Viện, vóc người đặt biệt khí thế, sinh vật lại chó lại gần.

Nhưng lại nghe nói có người ghé vào khối một thảo luận vài câu, nói là học sinh mới kia, đứng ở cổng trường với một bộ dáng sát khí bức người, rõ ràng là tư thế trả thù.

Vừa nói nói sự đệ còn giống như cầm vũ khí, nói không chừng là cố tình gây thương tích

Chính là có hiếu kỳ người Bát Quái Đường Tiểu Viện là ai, sẽ trải qua một phen sửa chữa não bộ, chờ đợi thời điểm cuối cùng thật sự rơi vào trong lỗ tai Đường Tiểu Viện, vì vậy lời kia biến thành

“Đường Tiểu Viện! Có một xã hội đen lẫn vào cầm đao tìm người! ”

6. Chương 6

Đường Tiểu Viện đứng cứng ở tại chỗ, nhận thấy nét mặt của bạn học có vẻ căng thẳng kì lạ một chút, giác quan thứ sáu ở lúc mấu chốt phát sinh ra tác dụng. vội vàng phui mông một cái muốn chạy trở về ký túc xá, tìm đập thành thạch có loại khăn trương khó có thể nói rõ, thân là công dân tốt, nàng tuyệt đối tuân theo pháp luật, bình thường thấy con gián cũng một mực cung kính phóng sinh, sao lại đắc tội với người đây?

Sẽ là ai chứ, sẽ là ai chứ.....

Coi như khi Đường Tiểu Viện bước vào cửa chính của túc xá, đột nhiên nghe thấy tiếng bà quản gia lâu năm hướng về phía nàng hét thật to: “Đường Tiểu Viện, đã về?” Người có kiện hàng! ”

Đường Tiểu Viện này không có đặc điểm to lớn gì, chính là con người đặc biệt kiên cường gần gũi, miệng cũng ngọt, cũng có quan hệ tốt với hàng xóm lầu trên lầu dưới. Lại nghe thấy bà quản gia thì thầm: “Đường Tiểu Viện, người xem một chút, ai đó đã gửi cho người cái rương lớn như vậy, cái rương để ở đâu a?”

Bư kiện thoát nhìn không giống như một người đưa thư bình thường.

Hai người kia đem đồ vào liền đi, hừm, không phải, là một người đi.

Trong đầu Đường Tiểu Viện đầy nghi ngờ, nhìn cái thùng máy giặt yên yên tĩnh tĩnh nằm ở phía sau đại sảnh, yên lặng, nàng nhui mày một cái, có lẽ lòng hiếu kì không nén được, thúc đẩy nàng bắt đầu giai đoạn hủy đi bao bì ở ngoài.

Sau khi tháo xong Đường Tiểu Viện hoàn toàn bị sét đánh, trong rừng có một bao gai, bên trong là tràn đầy....

Gùng... o()o! !

Khi Đường Tiểu Viện hoàn hồn thì sau lưng bỗng nhiên truyền đến một câu nói trầm mà áp lực ” Đã lâu không gặp”

Mà khi nàng quay người lại, Khương Dịch nghiêm mặt ngưng lại, mười phần sát khí tàn sát bừa bãi xung quanh, mái tóc có chút che lại chân mày sắc bén của hắn, khiến người quang mang, ngoài cười nhưng trong không cười bổ xung một câu.....

“Sư tỷ.”

Mỉm cười vui vẻ.

7. Chương 7

” Thích lễ vật không?”

Xí! Cả một túi gừng, người tìm ai thích chứ! Đường Tiểu Viện rút cuộc lệ rơi đầy mặt.

Đường Tiểu Viện chẳng qua là không thấy hắn hơn một năm, đối với hắn không có nửa điểm xa lạ, phần kia..... cảm giác sợ hãi vẫn như trước.

Khương Dịch đứng tại chỗ, dễ dàng xách theo một rương hành lý đơn giản, dẫn theo một rương hành lý giản dị, một đôi mắt nghiêm khắc mang theo vài phần tình cảm làm nàng không hiểu. Trông thấy, mới phát hiện mặc dù diễn tập bao nhiêu ngày đêm, nhưng nói không nên nửa lời trách móc

Nàng giật mình giống như con thỏ ở trước mắt, dáng vẻ giống 10 phần, lại có vài phần ngốc nghếch, khiến cho hắn vui mừng ngoài ý muốn.

Cả một túi gừng, thấy vật nhớ người, vậy là đủ.

“Sư tỷ, ta đến ở lại, người dẫn đường” khi hắn cất lên tiếng nói thì giật mình giọng có vài phần ám ách.

Tính nhẫn nại của hắn không phải tốt, nhưng đã chờ qua thời gian dài đằng đằng

Đường Tiểu Viện bước vài bước đã có hơi tê chân, bắt chập khó khăn ở phía trước dẫn đường.

” Người trong lĩnh vực gì?” Hầm đột nhiên mà lạnh lùng hỏi.

” Hả?”

” Vào trường đã có người thu hút. Phiên”

Ách.....Đường Tiểu Viện trầm mặc hồi lâu, lặng lẽ trả lời.....

” Bí....Bí thư ”

Thống nhất phụ nữ thế hệ hiện tại.

Nhưng Đường Tiểu Viện đột nhiên có ảo giác, nàng có thể tìm được cho phái Nga Mi, Diệt Tuyệt sư thái..

8. Chương 8

Ở nơi phỏng vấn Khương Dịch mặt ko thay đổi chỉ vào 1 cái đầu cao một thước tám (1m80), nổi bật nhất trong một đám nữ sinh yếu đuối xếp hàng cao từ một thước năm mươi chín (1m59)....

Đường Tiểu Viện cảm thấy cái thế giới này thật vô lý, xằng bậy.

Đợi đến khi hội nghị phỏng vấn chính thức kết thúc lần đầu tiên, nàng còn chuẩn bị tài liệu, mà Khương Dịch thứ nhất đi vào cổng chính, ngoài ra học sinh nữ, tất cả đều chú ý theo sát hần khi hần ngảnh đầu, khi thì bày ra sự ngưỡng mộ....

Đường Tiểu Viện cảm thấy rằng cái thế giới này thật hoang đường.

Đồng thời cũng làm cho nàng nhận ra sự thật của một chuyện, cái công việc thư kí của tân nhiệm Phó bộ trưởng thật ra không có nửa phần quyền. = =

Chúng ta khẩn cấp cần lao động — Đây chính là đáp án nàng lấy được.

Vào ngồi phía sau, Khương Dịch khoanh tay ôm ngực, các đại gia khác ngồi ở hàng giữa, bảy tám cô gái cũng vì lo sợ mà dè dặt đứng ở một bên, nhưng ánh mắt vẫn thỉnh thoảng nhìn ra chính giữa

Trời ơi, khuôn mặt thật là xinh đẹp a, vóc người thật là anh tuấn a, nhưng vẫn có chút sợ....

Đường Tiểu Viện hoàn toàn ở trạng thái chuẩn bị chiến tranh, ánh mắt của Khương Dịch có chút tính chất xâm lược, ánh sáng mập mờ ắt hẳn sẽ thiêu đốt ánh mắt của hần nhìn chăm chăm nàng, thiếu chút nữa bóng chết nàng. Nàng khẽ cắn môi ngồi ở ghế Bộ trưởng mà tâm thần không tập trung làm bút ký, cố làm ra vẻ nghiêm chỉnh, xem thường Khương Dịch, âm thầm nghĩ ra: "Lạm dụng quyền hạn" mưu kế đơn giản, ra tay trước thì chiếm được lợi thế.

Nhưng mà khi tan họp, Khương Đại thiếu lại có thể không có chút nào áy náy mà đem cuốn vở trong tay ném cho nàng, nói như lệnh "Cầm."

Ngay lúc đó, dưới tầm quan sát của nhiều người, Đường Tiểu Viện thiếu chút nữa tìm một hang động chui vào.

"Theo ta ăn khuya" Hần từ đầu đến cuối cũng không biểu tình gì, xem ra có chút phần hung ác.

Đường Tiểu Viện toàn thân cứng ngắc, ngẩng đầu hướng về ánh mắt đồng cảm của nữ sinh..... Cùng lúc đó mình cũng lọt vào trong mau thuẫn của một đám nữ sinh, cũng may là có mục tiêu a.....

Đáng tiếc, rất quyến rũ, nguy hiểm a....

Phía bên này, đường Tiểu Viện đang cầm menu ở quán ăn nhỏ ngồi xuống, kêu bát mì buồn bã ăn.

Khương dịch ngồi đối diện nàng, kiểu cách như muốn nghiền ngẫm, nhai kỹ nàng, hãy còn mở miệng: "Thời khóa biểu của ngươi."

"Sá?"

"Ta đã an bài xong thời gian sau này."

"." Đường Tiểu Viện thở một hơi, thiếu chút nữa không đem sợi mì từ trong lỗ mũi phun đi ra. . . .

Luôn luôn có cảm giác, buồn không đúng lúc

Mỉm cười vui vẻ.

Mỉm cười vui sướng

9. Chương 9

Đường Tiểu Viện cảm thấy nhất định là có là lạ ở chỗ nào, làm sao trong một cái nháy mắt, nàng đột nhiên biến thành người lao động trong ngành.....

Luật Trời khó tha thứ a, nàng rõ ràng cũng là một tiểu quan đúng không, quyền cao chức trọng rất đúng nữa, lời nói cũng có trọng lượng, nhưng nàng hiện tại đường đường là thư ký của một trong Phó bộ trưởng, cư nhiên bị thủ hạ xúi giục đi phát giấy thông báo bố trí chương trình.

Đường Tiểu Viện nhìn trời xanh thở dài, rốt cục thể vận hội đã đến, vì chuẩn bị sắp xếp làm việc, mấy ngày nay bọn ta giúp Khương Dịch đánh (máy) vài tờ kế hoạch”

A a..... Lật bàn! Rốt cuộc nàng là thư ký của Phó bộ trưởng hay là hần? Nàng sao có thể dễ dàng từ bỏ mình khi đầy mắt hần “thâm lộ nguy hiểm”? Còn hần có thể đừng đề ép tiếng nói gọi nàng “Sư tỷ” hay không? Mỗi lần nghe được nàng đầu sồn cả gai ốc.... ..

Ồi, Đường Tiểu Viện sửa lại giấy thông báo còn dư lại trong tay một chút, lấy lại tinh thần nhìn Bộ Thể Dục trước mắt, ở đó trắng tiểu hỏa (tiểu tử cường tráng, khỏe mạnh), lục lai trong trí nhớ, hết sức, hoàn toàn không nhớ ra tên, tuyệt đối không có ấn tượng gì về đàn em mới kia.

Đường Tiểu Viện nhân cơ hội đánh giá thiết bị ngón ngang trong phòng, mắt liếc hần đang dọn dẹp trên trăm cây gậy trúc mà, nhất thời thiện tâm bộc phát, bước lên trước, từng bước tràn đầy đạo đức và chính nghĩa mà nói câu: ” Muốn chuẩn bị đi đâu? Ta tới giúp người không sao chứ?”

” Không —— ách.....”

Trắng tiểu hỏa “dùng” chữ còn không có suy nghĩ, sau một khắc đường Tiểu Viện đã bị một cước đạp, đạp trúng một cây gậy trúc để ngang trên đất, chân trượt, ngay cả người mang theo giấy thông báo lấy bị rơi xuống đất! Đụng vào cây gậy trúc trong đồng thật mạnh!

Vốn là ít nhất là cây gậy trúc còn dựng thẳng ở cửa, răng rắc rơi xuống bừa bãi.....

Trắng tiểu hỏa kinh ngạc, trợn to hai mắt, miệng thật lâu không có đóng lại, xem ra những gì Đường Tiểu Viện làm xảy ra quá bất ngờ, ” Người.....người là?”

Đường Tiểu Viện vỗ ngực một cái, hù dọa là giết mình, thật cũng không té đau, liếc trộm mắt tiểu hỏa bấp thịch rần chắc, đầu óc đột nhiên vô cùng thanh tĩnh, bỗng chốc từ trong tay rút ra sơ đồ bề ngoài đưa cho hần, “Đây là chương trình thể vận hội trong ngày chính thức.”

Sau đó đường Tiểu Viện lặng lẽ bỏ dậy, phui hết vui trên người, suy nghĩ một chút, thân là thư ký của Phó Bộ Trưởng uy nghiêm, nghiêm túc, đan trang , nghiêm trang mà mới “Ta là Khương Dịch.”

10. Chương 10

Nghe đồn Đường Tiểu Viện đã từng bị “ám chỉ” qua, “ám chỉ” cùng nàng tiến thêm một bước phát triển nữa, chỉ tiếc phía bên nàng thần kinh mặt hơi chậm lụt, đại khái là không cẩn thận liền bỏ lỡ nhân duyên thật tốt, cho nên làm cho các nữ nhân ngũ chung trong kí túc xá ghen tỵ.

Nhưng mà một tên cũng ko để lại, Đường Tiểu Viện tại sao lại xuất hiện ở chung một mình với đàn em kia?

Đường Tiểu Viện tự nhiên khổ mà không nói được, có lúc cả ngày cứ ngồi cười hề hề như ngốc, còn theo ăn ***** đến chơi rồi tản bộ, “cùng” đi thành 30 vòng ***** rồi, lúc không có lớp, còn phải cùng hần đi học, với cái thói quen lúc nào cũng lo lắng của nàng, thì bản thân sẽ tự đi vào nề nếp.

Ngày hôm đó bầu trời xanh biếc như tẩy, vạn dặm không có bóng mây, cũng có chút nắng mặt trời, thời tiết thích hợp để mở đại hội thể dục thể thao.

Đường Tiểu Viện nhìn thấy các học muội với học đệ tinh thần tăng vọt , tích cực hưởng ứng, nháy mắt chủ tịch đã đồng loạt nói “thêm dầu vào lửa” trên radio.

Đường Tiểu Viện thân là cán bộ học sinh, phải ở lại hiện trường chuẩn bị bất cứ tình huống nào, mà Khương Dịch, thì lãng phí một thân thể không ai bì được, thật là phá hủy thân vật hết sức, không hề ở bên cạnh nàng để phụ.

Trong radio đột nhiên truyền đến một âm thanh nghịch ngợm chen vào: Xin ban quản lý trông nom bạn Khương Dịch năm hai đứng tại chỗ không được cử động.

Lặp lại 3 lần như thế, Đường Tiểu Viện nhìn qua mọi người xung quanh họ Khương đều tò mò nhìn, duy chỉ có hân bất động như núi.

Đúng lúc này, đột nhiên trước mặt Khương Dịch xuất hiện một bó hoa tươi, cánh hoa mềm mại ướt át giống như ngưng ngưng, bên tai bỗng dưng truyền đến một âm thanh theo nhịp, long trời lở đất ——

“Khương Dịch! Thạch nhà chúng ta vừa ý người! Thịnh duỗi tay của người ra—— tiếp nhận! Được không?”

.
.

Đường Tiểu Viện chết lặng nửa ngày, nghe được âm thanh cái cầm hoàn toàn rơi xuống đất. Nàng liếc trộm đám người đang chen chúc ở chính giữa, tên tay nâng hoa tươi , chính là Thu Phong , đơn giản mặc áo ngắn quần ngắn, toàn thân da thịt rõ ràng, còn có bộ tóc húi cua sang bóng.

Nhưng vì luôn cuối đầu, thoát nhìn đại khái bởi vì thẹn thùng đi, không có cách nào thấy rõ mặt.

Đường Tiểu Viện chỉ cảm thấy quanh mình giễu cợt ồn ào không dứt, người vây tụ càng tới nhiều, mà đám “Hảo huynh đệ” kia thì thần kinh phần khởi nói tới thao thao bất tuyệt??? thích hợp làm thuyết khách a.

“Khương Dịch, Thạch nhà chúng ta tỷ nữa tham gia trận chung kế 400m, bảo là muốn đem huy chương cho người.”

“Khương Dịch, Thạch gia nhà chúng ta rất ưu tú, chạy bộ nhanh, người thành thật, thịt rắn chắc, xứng đáng làm bạn đời của người trong bốn năm đại học !” ;

“Đúng đúng, Khương Dịch a, Thạch nhà chúng ta thân hình không những cao lớn, hơn nữa cá tính thật thà phúc hậu, thật sự là nhà du hành ——”

“Giết người cướp của ——”

“Chuẩn bị thuốc nhanh! !”

“A!”

Đường Tiểu Viện yên lặng nhìn nam sinh mặt không còn chút máu kia, lại liếc trộm mặt “cứng ngắt” của Khương Dịch, hôm nay ánh mắt kia của Khương đại thiếu gia vạn phần sắc bén, mưa gió nổi lên.

Đường Tiểu Viện giật mình mạnh một cái búng tay, vang lên, KAO! Khó, chẳng lẽ lại.

Cái này, đây là trong truyền thuyết

Tình yêu cấm kỵ sao! ?

11. Chương 11

Khương dịch thờ ơ, nhìn chung quanh một vòng, trước mắt những thứ này huyết khí phương cương đại tiểu hỏa. Chân mày có hơi nghiêng một chút, đã nhanh chóng điều chỉnh đến trạng thái chiến đấu.

Sau một khắc, trong radio dăng đặc truyền đến thanh âm thanh thúy: “Xin mới tất cả các bạn học tham gia trận chung kết chạy 400 thước, hiện tại đến nơi kiểm tra điểm danh.”

Tiếng kêu đó làm cho một anh chàng mạnh mẽ, người đã từ lâu được giữ bí mật, hôm nay rốt cuộc ngẩng đầu lên, xấu hổ dò xét Đường Tiểu Viện một cái, đột nhiên bước một bước dài tiến lên, đem kia bó hoa tươi nhét vào trong ngực nàng, vội vàng nói câu, “Người chờ ta.”

Liền cũng không quay đầu lại, chạy về hướng chỗ điểm danh

Đường Tiểu Viện cầm trong tay hoa tươi. Trời ơi, nàng mới vừa. Thế nào. Cảm thấy. Nam sinh này nhìn rất quen mắt?

Khương Dịch lạnh lùng cúi đầu liếc nàng, hẳn là không nói một lời, chỉ vỗ vỗ đầu của nàng, liền nện bước vững vàng bước đến, theo đuôi Thạch cùng đi.

Có nam sinh xông vào Đường Tiểu Viện, lộ ra một hàm răng trắng, “Đi, Khương Dịch, nhìn Thạch cùng chạy bộ đi! Nhưng hẳn là vì người mà chiến!” :

“Ách.”

Đường Tiểu Viện ha ha cười khan hai cái, yếu ớt nói, “Ta. Thật ra thì gọi Đường Tiểu Viện.”

Tiếp nàng đem nụ cười thu được sạch sẽ, “Rồi cái đó đi mới là Khương Dịch.”

Chúng: “.”

.

Trong nháy mắt, Đường Tiểu Viện chỉ cảm thấy chu vi xung quanh mình là 500m, bên trong một chút cũng không có tiếng vang, nàng lặng yên không tiếng động từ từ di chuyển. Ách, nàng chỉ là muốn đi xem khương dịch muốn làm gì!”

Khi cả đám vận động viên toàn bộ đứng trên hàng thời điểm bắt đầu, Đường Tiểu Viện lúc này mới ở trong đám người tìm được Khương dịch, còn chưa kịp đi lên trước, xuất phát chạy sau tiếng súng khai hỏa, Thạch gần như là ngựa xung trận, chạy lên trước, xông ra ngoài! Đang lúc này, Khương Dịch đột nhiên từ trong đám người lao ra, phát ra một loại khí chất khác người, quỷ dị, cách bảy tám thước mới bắt đầu một đường đi phía trước, điên cuồng đuổi theo.

Nhân viên làm việc căn bản không còn kịp nữa gọi ngừng, liền mất thấy khương Dịch Khí thể giống như cầu vòng, hết tốc lực hướng về phía trước.

Người xem toàn bộ sôi trào! Một đám nữ sinh tay cầm tay nắm quyền, nín thở, cổ vũ tinh thần, khẩn trương cao độ, trạng thái bị kích động, nghe nói Thạch vừa vào, liền trực tiếp đượ chọn lựa làm thành viên thi chạy, tốc độ chạy là hạnh nhất, không ngờ 200m vừa qua khỏi, đã từng điểm, từng điểm bị rút gần khoảng cách!

“Cố gắng lên! Cố gắng lên! Cố gắng lên!” Phía trên là âm thanh ” Cố lên” đinh tai nhức óc.

Khương dịch chạy bộ trong tư thế khác với tiêu chuẩn, anh tự bộc phát, trong nháy mắt đã đoạt đi sự chú ý của mọi người, 300m nơi vừa mới vượt qua, một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm, khí thể như hổ, vô cùng rõ ràng vượt lên đầu chiếm ưu thế xông qua điểm cuối tuyến!

Khương dịch xoay người lại, Thạch đều đã nhảy qua tuyến phía sau mồ hôi như tắm, thở hổn hển.

Khương dịch hừ một tiếng nói, “Chờ người?”

“Người. Người là?”

Hắn ngưng mặt, “Khương dịch.”

“. Nàng kia là?”

“Nữ nhân của ta.”

Khương Dịch liền không dừng lại, trực tiếp hướng về chỗ ngồi của Đường Tiểu Viện mà đi tới. Hắn giờ phút này mặc dù vẫn còn thở dồn dập, nhưng thân thể vẫn bởi vì thở phập phồng, toàn thân tràn đầy hấp dẫn mà nguy hiểm sức quyến rũ, chọc cả đám nữ sinh đi theo phía sau hắn nhìn lên, hai mắt toát ra sao.

Vậy mà Khương Dịch lại không nói hai lời, đoạt lấy bó hoa trong tay Đường Tiểu Viện, ném xuống đất, không che dấu chút nào cảm giác ghét trên khuôn mặt, cau mày hạ lệnh, “Đạp!”

Đường Tiểu Viện kinh ngạc nhìn Khương Dịch mặt ửng đỏ hời hợt, cảm giác đột nhiên hô hấp căng thẳng, nhịp tim phách không thông, chút nào tiếp nhận không chế, mặt trắng phỉm hồng ngất, giờ khắc này.
. . . Nàng giống như cảm thấy Khương Dịch đặc biệt đẹp trai.

“Ta tính nhân nãi không phải là rất tốt.” Mắt thấy nàng vờ ngỡ ngẩn, chân mày của hắn càng chau càng sâu.

Đường Tiểu Viện hít một hơi, yên lặng làm theo, một đóa hai khối sáu a, ba đóa bảy khối tám.

Ô ô, nàng lớn như vậy còn không có nhận qua vải len sọc.

Ô ô, đời này sợ rằng không tìm được người cùng nàng có bộ dáng như vậy tử tình rồi.

Ô ô, kết quả còn không phải là dùng chính tên của nàng.

12. Chương 12

Khương Dịch thành danh sau một đêm, lại trong chớp mắt trở nên xích thủ có nhiệt.

Nhìn một chút tư thế oai hùng kia, dáng người kia, tấm lưng kia, còn có gương mặt cương nghị, cá tính.

Mà Đường Tiểu Viện, hầu như là không hề bị áp lực khi bị dán lên nhãn “Khương dịch bạn gái”, bỏ đi câu nói ” Người thay thế người yêu cũ của Khương Dịch”.

Đường Tiểu Viện bài đầu ngón tay ra tính toán một chút, nàng đồng thời còn trên lưng rồi.” Trâu già gặm cỏ non” tiếng xấu, lại không có dính tới lĩnh vực “Chị em yêu nhau” . Nàng thân là một người trong cuộc, lại bày tỏ không hề cảm kích đối với tất cả.

Tên Khương Dịch kia, có quan hệ đối với bọn họ, căn bản không có nửa lần tử thái độ.

Đường Tiểu Viện từ trước đến giờ đối với bản thân đều khắc sâu nhận thức, nàng lương thiện, lại nhất gan, nàng hào phóng, không chấp nhặt chuyện nhỏ, mặc dù phải bắt đắ dĩ thừa nhận đối với Khương Dịch có hơi động tâm, lại hận hắn thái độ không rõ, càng hận hơn vì hắn nói tạp ngữ, phiền, nhiều chuyện không liên quan.

Đường Tiểu Viện suy đi nghĩ lại, khẽ cắn răng đột nhiên quyết định, một chữ nhớ viết: “Tránh!”

Một nữ nhân, nhất là một nữ nhân bị áp bức đã lâu, phản kháng, lên quyết tâm tuyệt không cho người khác khinh thường, toàn bộ 2 tuần lễ, vô luận Khương Dịch đứng nghiêm cũng tốt, điện thoại truy tung cũng tốt, thu mua họ hàng gần cũng tốt, Đường Tiểu Viện vào nhập học, chọn lựa cách đánh du kích, không cho Khương Dịch khi dễ mình.

Lần này làm cho tâm thần của Khương Dịch có chút không tập trung, hoang mang lo sợ.

Thật dễ dàng ở một thán núi Hắc Phong, đêm lạnh như nước, không khí buổi tối thật tốt, Khương Dịch rất cuộc buồn, đến tự học buổi tối sau đó trở về túc xá Đường Tiểu Viện, hắn rõ ràng không nói hai lời mà dứt khoát bỏ chạy

Khương Dịch từ trước đến giờ là mặt không chút thay đổi, bị kích động hoàn toàn đến nỗi trông như tức giận muốn bốc khói, nha đầu này xảo quyết, lúc đuổi kịp đã ở hồ Tình Nhân, hắn cơ hồ là không tốn sức chút nào đem nàng ôm vào lòng, hung tợn lên tiếng đe dọa, “Đường! Tiểu! Viện!”

“Người, người muốn làm gì?”

”Làm sao người mới chịu?

Đường Tiểu Viện nháy nháy mắt, cảm thấy. Hắc, kỳ rồi ! Đây, bộ đánh thịnh nộ trong Khương Đại ít nàng cư nhiên hoàn toàn không có e ngại cảm giác, nhưng như thể thân mật khoảng cách nàng bao nhiêu khẩn trương, nàng không có trả lời, không được tự nhiên đẩy một cái hân.

Hân cắn răng, ôm phải nàng chặt hơn, “Ta khuyên người chính là đừng lãng phí khí lực.” Nha

“Hôn người!”

Dứt lời Khương Dịch cúi đầu liền dễ dàng đem nụ hôn đầu của Đường Tiểu Viện cắn mất

Chỉ nói dạ, gió nhẹ quét vào mặt, ánh trăng chiếu được mặt hồ sóng gợn lăn tăn , cây liễu nhu cành.

Chỉ chốc lát sau.

Đường Tiểu Viện hoàn toàn từ đỉnh đầu hồng đến ngón chân nhón. Chỉ nghe Khương Dịch ở bên tai dùng tiếng nói, chẳng biết tại sao trở nên vô cùng tình tứ, thanh âm thật thấp kêu nàng, “Đường Tiểu Viện.”

“Đường Tiểu Viện.”

Đường Tiểu Viện ở trong lòng hân suy tư nửa ngày, đột nhiên dùng tay chống đỡ ngực của hân, ngưỡng đầu nhìn hân hỏi, “Người sẽ động thủ sao?”

Hân hiển nhiên bị loại thân mật này trấn an, nặng nề hừ một tiếng, “Ta không đánh nữ nhân.”

“Cho nên cũng không đánh ta?”

Hân tròng nàng, giống như là não nàng phá hư bầu không khí tuyệt vời này

Nàng cũng không để ý tới, “Tuyệt đối, tuyệt đối sẽ không?”

“Hừ.”

“Vậy cũng tốt, người đi theo ta.”

Khương Dịch đi theo nàng hướng bên hồ hơn, nhích tới gần mấy bước, nàng hít sâu một cái, “Khương Dịch có phải người yêu thích ta hay không?”

Dưới ánh trăng, hân hiển nhiên đỏ bừng cả khuôn mặt, “Câm miệng.”

“Ta hiểu.”

“ ” Hân lúc này mới mang theo nghi ngờ ngẩng nàng một cái.

“Người đem mu bàn tay đến phía sau đi.”

“?”

Đường Tiểu Viện thản nhiên cười, “Người biết bơi sao?”

“Dĩ nhiên.”

Rất tốt.”

“Phù phù!!”

Khương dịch ở trong kinh ngạc, gợn gàng, linh hoạt tiến vào trong nước.

Đừng tưởng rằng nàng không biết, trường học an toàn là đệ nhất, nước ở hồ Tĩnh Nhân nhiều lắm là đến eo, ao nhỏ liền ao nhỏ hơn, báo đáp ân tình người.

Mỉm cười vui vẻ.

13. Chương 13

Đường Tiểu Viện thật sự không có biện pháp, từ nay về sau cam chịu số phận vương lên từ suy đồi mà cảm nhận cuộc sống hạnh phúc

Cái kì nghỉ đông này, Đường Tiểu Viện và Khương Dịch vốn là tay nắm tay trở về nhà, hoặc điểm chính xác là Khương Dịch xách theo hành lý của hai người, Đường Tiểu Viện rất nghiêm trọng mà lôi kéo ống tay áo hắn ra nhà ga

Nhớ ngày nào ánh nắng chiếu lên người ấm áp, Khương Dịch bị Đường Tiểu Viện khi dễ đủ, rồi trả thù, tính mang nàng đi bộ đường xa, một đường du ngoạn, cho đến khi Khương Dịch mua nước suối phát hiện ví tiền không có, mới tuyên cáo tạm ngừng.

Đường Tiểu Viện đi theo phía sau Khương Dịch, phía sau ruồi bọ nhảy loạn cả lên .

Đường Tiểu Viện cảm thấy chuyện ném ví tiền như vậy, không tìm được là số mệnh, tìm được là may mắn, một người sinh nào có nhiều may mắn như vậy? Nếu là bị ăn trộm, mò tìm công phu còn không phải là uống phí?

Thật sự mệt mỏi, nàng cũng không có thể diện, chết nường nhờ Khương Dịch khoan hồng công, không chịu xuống.

Thời điểm tìm được ví tiền, Đường Tiểu Viện không thể thấy Khương Dịch biểu tình, hắn lúc đầu khẽ nhăn trán, nụ cười như xuân về hoa nở, chuyện thứ nhất cũng không phải là vài tờ tiền mặt, mà là vợi vàng nhin, tìm kiếm tấm hình.

Đường Tiểu Viện lúc ấy liền tới gần phía trước liếc một cái, bỗng chốc đã cảm thấy hốc mắt ướt.

Năm ấy, trên bảng danh sách “Nhất Bang Một”, tên của nàng cùng tên của hắn bị người chỉnh chỉnh, cắt xuống, xiêu xiêu, vẹo vẹo mà dùng hình trái tim vòng lên.

Điều đó mang suy nghĩ của hắn trong suốt cả năm.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/thoi-gian-dem-gung-nau-thanh-duong>